

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDELNÍČEK**

Uprostřed otec Martin Holík, ředitel radia Proglas – hlavní celebrant mše svaté

ŘÍJEN 2011

SLŮVKO FARÁŘE

Dostal jsem se tady a koukám?

Už v dětském věku mi byla zjištěna na levém oku jakási vada, která vyžadovala nošení brýlí. Začal jsem je tedy nosit už od druhé třídy Základní devítileté školy. Rychle jsem si na brýle zvykl. Už přesně nevím, kolikery jsem při dětských hrách, bitkách a pokusech o sport už rozbil, ale byla jich hezká řádka. Naštěstí se kdysi brýle na recept doplácely pouze malou částkou (alespoň ty dětské), a pokud už se platily více, tak to byly peníze rodičů, což mě tak nebolelo☺.

Jednou po nějakém fotbalu bylo několikadenní období, kdy mi chybělo pravé dioptrické sklo. Maskoval jsem to, jak se dalo. Ale při nedělním obědě mi maminka říká: „Pavle, podívej se na mě“ a prostrčila svůj ukazováček skrz obroučku skoro až k mému oku. Co následovalo, nemá smysl popisovat... (jeden kožený výchovný prostředek visel v chodbě na věšáku☺).

Od té doby mám zase nové brýle a koukám, jak to ve světě jde. A v poslední době zírám, jak to jde v Dolním Benešově. Jak lidé mají spoustu sil a schopností udělat mnoho zajímavých a krásných věcí. Jak čekají na impuls nebo ho sami dají. O slavnosti svatého Václava a ve dnech kolem tohoto svátku naší země jsem to viděl na vlastní oči. Přes ty nejnovější brýle. Jsou stále dioptrické, nejsou růžové, ale dokážou myslím zaostřit na dění kolem dokola.

Rád bych touto cestou poděkoval mnohým farníkům za pomoc při akci „Poděkování za úrodu“. Zároveň chci ale poprosit: „Kdyby se vám zdálo, že mám brýle hodně zaprášené nebo se stávají růžovými, zkuste mi to taktně naznačit“. Děkuji vám.

Pavel Kuchař, farář

Co je tvoje

Člověk náhle zemřel...

Najednou uviděl jak se k němu blíží Bůh s kufrem v pravici.

Synu, přišel čas, musíme jít... Člověk se zeptal: Proč tak brzy? Chtěl jsem toho ještě tolik udělat...a zažít...

Je mi líto, synu. Nadešel tvůj čas... musíš jít.

Co máš v tom kufru, Bože?

Všechno, co ti patřilo, všechno, co bylo tvoje.

Všechno co mi patřilo? Chceš říct...moje věci, šaty, peníze?

Je mi líto, věci denní potřeby ti nikdy nepatřily, ty patřily naší Zemi...

Tak... Moje vzpomínky?

Je mi líto synu, ale ani ty nepůjdou s tebou. Nikdy ti nepatřily. Ty patřily času.

Tak... Moje schopnosti...

Ani ty ti nepatří. Ty patřily okolnostem.

Pak tedy ... Přátelé, příbuzní?

Je mi líto synu, ani tyto ti nepatří... Oni patřili k tvé životní cestě.

Ale manželka... A děti...?

Je mi líto synu, ani tihle ti nepatří. Ti patřili tvému srdci.

Tedy... Moje tělo?

Ani to ti nepatřilo, to patřilo prachu...

Tak ... moje duše?

Je mi líto synu, ale tvoje duše, ta ti také nikdy nepatřila..., ta patří Mně.

Zoufalý člověk vytrhnul Bohu kufroz ruky a otevřel ho.....Byl prázdný!

Se slzami v očích se ptá Boha:

Nikdy mi nic nepatřilo, nikdy jsem nic nevlastnil?

Ale ano, synu... Každý okamžik, který jsi prožil patřil jen tobě...

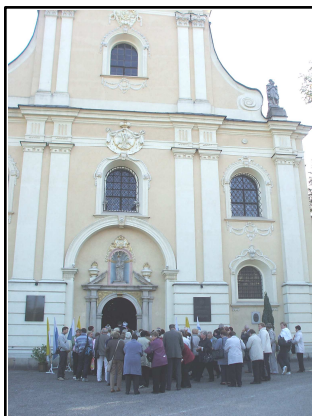
Milý človče! Jednou provždy si vryj do paměti:

Život se skládá z okamžiků. Z okamžiků, které patří jen tobě. Těš se z nich, vychutnávej si je, jak jen to dokážeš! Ať ti nic z toho, o čem sis myslel, že Ti patří, v tom nebrání!

ŽIJ PŘÍTOMNÝM OKAMŽIKEM!

ŽIJ SVŮJ ŽIVOT!!!

PRAJZSKÁ POUŤ DO RUD

Příjezd poutníků byl naplánován na 9 hodin. Ze všeho nejhorší je, když se něčemu bezhlavě věří. Pán Bůh dal člověku rozum a dostatečnou kapacitu mozku, aby jej používal. Ale řidiči více věřili technice a při použití navigace a v slepé víře v ní přivezli poutníky na polní cestu, která nevedla nikam. Pak nastala ta pravá pouť s obětí. Museli najít z těchto neznámých končin cestu k Panně Marii Pokorné a také ji našli. Dorazili s více než hodinovým zpožděním, ale přece.

Mše sv. začala v 10.15 hod. za účasti diecézního biskupa Mons. Jana Wiczorka, děkana Jana Svobody a hlavního celebranta P. Alfréda Volného. Samozřejmě tentokrát za hojně účasti, rekordních více jak 300.

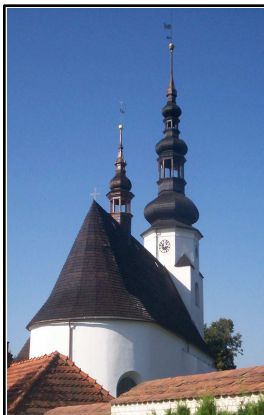
Závěrem mše sv. obdrželi poutníci z jednotlivých farností svíce, aby tak přivezli pozdrav a požehnání od Panny Marie Pokorné. Po mši sv. následovalo pohoštění. Odpoledne byly nešpory se svátostným požehnáním.

Radostné úsměvy a mávání z autobusů zakončilo tuto 7. Prajzskou pouť. Upřímně Pán Bůh zaplať všem poutníkům.

Text: MVDr. Jindřich Koska, zpracovala

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V SUCHDOLU NAD ODROU

Římskokatolická farnost Suchdol nad Odrou pořádala 24.září 2011 Den otevřených dveří kostela. Tato akce, na kterou jsme byli také pozváni, se pořádala u příležitosti slavnostního ukončení projektu „Revitalizace kostela Nejsvětější Trojice v Suchdolu nad Odrou“, spolufinancovaného z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Moravskoslezského a z rozpočtu Městysu Suchdol nad Odrou.

V 8 hodin byla mše sv. na poděkování Pánu Bohu za zdárné dokončení oprav kostela, kterou celebroidl P.Mgr. Adam Rucki, biskupský vikář pro duchovní povolání.

Po té byla výstava dokumentů, předmětů a fotografií z oprav kostela. Po celý den byl v kostele také promítán film, na kterém byl zachycen celý průběh

rekonstrukce. Byly také zpřístupněny prostory půdy a věže. Bylo obdivuhodné vidět kontrast starých a nových vyměněných trámů, které jsou spojovány ne hřebíky, ale velkými dřevěnými čepy. Také jsme žasli při pohledu na krásnou novou šindelovou střechu.

Na farní zahradě byla připravena bohatá snídaně, kterou připravili suchdolští farníci spolu se svým novým duchovním správcem,

otcem Ladislavem, který je v této farnosti administrátorem. Také někteří naši farníci přijali pozvání a přijeli, aby s nimi sdíleli radost a také aby je pozvali k nám na Poděkování za úrodu, den farnosti a den rodiny.

V poledne jsme odjeli do Jeseníka nad Odrou. Po prohlídce kostela Nanebevzetí Panny Marie nás otec Ladislav pohostil ve své nové farnosti dobrým gulášem. Další cesta vedla do obce Vražné. Tam jsme si prohlédli jeho třetí kostel, který je zasvěcen sv. Petru a Pavlovi. Potom už následovalo rozloučení a návrat domů.

Ohřálová Marie

Také děti si přišly na své. Jako už v minulém roce i letos byla pro ně připravena čajovna. Kromě občerstvení čajem si tam mohly zasoutěžit popovídat a také zahrát různé hry. Letošním překva-pením bylo „Člověče nezlob se XXL“.

Veliký úspěch měly také scénky, které si připravili amatéři z řad našich farníků. Ani jedna z nich neměla

předem pořádnou zkoušku. Tak že se improvizovalo v přímém přenosu jak u scénky „Písnička na přání“, tak při mužském představení „Setkání na lavičce v parku“.

Také tombola se již stala oblíbenou disciplínou těchto slavností. Když začne losování, ožívají celé rodiny, protože ceny jsou velmi rozmanité, od hraček až po uzené.

Celým odpolednem nás provázela pěkná hudba.

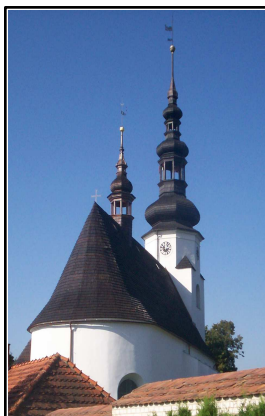
Den byl provoněný nádhernou rodinnou atmosférou. Pětiletý vývoj této akce už přináší své plody.

Překrásné počasí a předchozí úspěšná setkání přilákaly mnoho lidí na oslavu, kdy rodiny nejen naší, ale i jiných farností přicházejí děkovat za úrodu. Jak je to krásné, když umíme

společně poděkovat a ještě krásnější je, že víme komu.

Marie Ohrálová

Den otevřených dveří v Suchdolu nad Odrou

Římskokatolická farnost Suchdol nad Odrou pořádala 24.září 2011 Den otevřených dveří kostela. Tato akce, na kterou jsme byli také pozváni, se pořádala u příležitosti slavnostního ukončení projektu „Revitalizace kostela Nejsvětější Trojice v Suchdolu nad Odrou“, spolufinancovaného z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Moravskoslezského a z rozpočtu Městysu Suchdol nad Odrou. V 8 hodin byla mše

sv. na poděkování Pánu Bohu za zdárné dokončení prav kostela, kterou celebroidal P.Mgr.

Adam Rucki, biskupský vikář pro duchovní povolání.

Po té byla výstava dokumentů, předmětů a fotografií z oprav kostela. Po celý den byl v kostele také promítán film, na kterém byl zachycen celý průběh

rekonstrukce. Byly také zpřístupněny prostory půdy a věže. Bylo obdivuhodné vidět kontrast starých a nových vyměněných trámů, které jsou spojovány ne hřebíky, ale velkými dřevěnými čepy. Také jsme žasli při pohledu na krásnou novou šindelovou střechu.

Na farní zahradě byla připravena bohatá snídaně, kterou připravili suchdolští farníci spolu se svým novým duchovním správcem, otcem Ladislavem, který

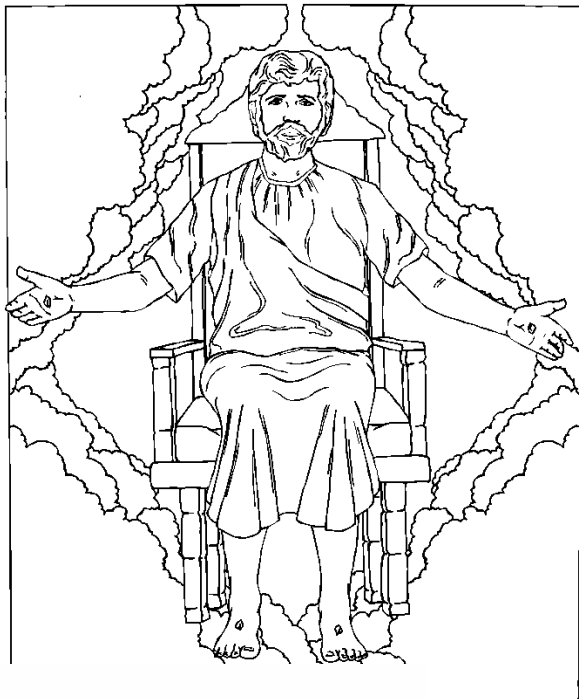
je v této farnosti administrátorem. Také někteří naši farníci přijali pozvání a přijeli, aby s nimi sdíleli radost a také aby je pozvali k nám na Poděkování za úrodu, den farnosti a den rodiny. V poledne jsme odjeli do Jeseníka nad Odrou. Po prohlídce kostela Nanebevzetí Panny Marie nás otec Ladislav pohostil ve své nové farnosti dobrým gulášem. Další cesta vedla do obce Vražné. Tam jsme si prohlédli jeho třetí kostel, který je

zasvěcen sv. Petru a Pavlovi. Potom už následovalo rozloučení a návrat domů.

Marie Ohřálová

Můžeš si malovat a můžeš se smát

MILÝ BOŽE DĚDA ŘÍKÁ
ŽE KDYŽ BYL MALÝ
TY UŽ JSI BYL TADY.
KOLIK JE TI
VLASTNĚ LET ?

DANIEL

